

1. čtení: L 24, 1-12

3. čtení (poslání): Žd 13, 20-21

2. čtení (základ kázání): 1K 15, 20-22. 26

*(Avšak) Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo**zesnuli. A jako vešla do světa smrt skrze člověka, tak i zmrtvýchvstání: jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života.**Jako poslední nepřítel bude přemožena smrt.*

Ježíš Kristus je živ! To je zvěst dnešní neděle, a vlastně každé neděle, protože je to právě den po sobotě, kdy se ženy a učedníci setkali s něčím nepředstavitelným a nepopsatelným. Ježíš zemřel na kříži, to nebyl žádný omyl nebo trik na jeho záchranu, on byl mrtev a byl uložen do hrobu.

Třetího dne byl hrob prázdný a ženy byly ujistěny, že žije, uvěřili, ale učedníci neuvěřili jim. Potom se vzkříšený Ježíš dal poznat při lámání chleba dvěma učedníkům v Emauzích, ale nejbližších dvanáct uvěřilo, až když se jim zjevil on sám. Už tehdy to bylo neuvěřitelné, nejenom dnes. Však také těch, kdo uvěřili té radostné zprávě, že Ježíš žije, byla menšina.

Proto přišel Kristus od Boha, aby přinesl evangelium o Boží lásce, aby zemřel za mnohé, vstal a žil navěky s Otcem. S námi se ovšem setkává, už ne v těle, ale v Duchu svatém. Takové setkání není o nic méně skutečné a plné, než kdybychom se s ním potkávali tváří v tvář. A navíc víme, že toto naše tělo je pomíjivé, ale náš Pán žije navěky.

Nežije ovšem sám pro sebe, tak jako sám pro sebe neumíral. Kristus byl vzkříšen ne jako jediný, ale první, po něm budou následovat další. To je dobrá zpráva pro nás všechny – smrt není konečná stanice, Pán Ježíš jí prošel ke vzkříšení a uvolnil tak cestu také pro nás. Tohle je evangelium – cesta vede nevyhnutelně smrtí, ale Kristus ji vylomil k průchodu do věčného života v jeho království.

Kdyby to tak nebylo, byla by naše víra marná. Jak píše apoštol Pavel Korintským, těsně před naším textem: „máme-li naději v Kristu jen pro tento život, jsme nejubožejší z lidí“. K čemu by se naše naděje upínala? O co by se opířela víra a k čemu by pak byla láska? Kam by hleděla naděje?

Kdyby se víra neopířela o evangelium, tedy dobrou zprávu o tom, že Kristus vstal z mrtvých, uvolnil i nám cestu skrze smrt a připravil i nám místo ve svém království, pak by vše bylo marností. Ale když naděje sahá už za smrt – ke Kristu, pak má každý život velký smysl, protože je Pánem zahrnut do věčnosti. Přijat a milován nyní i navždy.

Tato velikonoční zvěst o vzkříšení se netýká jen dnešní neděle, není jen důvodem k svátku, ale má dopad na celý život křesťana. Nemíří jen ke konečnému cíli ve věčné radosti, ale svítí už i na cestu k němu, každé zastavení na ní, každou odbočku. Je přeci velký rozdíl, zda žiji s výhledem na smrt, jíž končí vše; nebo s nadějí na vzkříšení, na cestu skrze smrt k životu s Pánem. To nutně ovlivní lidský život, buď ke zlému – když nechceme, nebo k dobrému, když přijímáme. Buď k beznaději a bezohlednosti, trápení sebe i jiných; nebo k radosti a odpovědnosti, vstřícnosti a pochopení druhého v lásce.

Ne, že bychom se mohli sami dobrým jednáním nasměrovat k věčnému životu, ten vždy zůstává darem z milosti. Dobré jednání, nebo alespoň snaha o něj je odpovědí na Boží milost. Kdo je Kristem přijat a sám také přijímá jeho odpuštění a lásku, jistě nechce jednat zle. Sám také odpouští a hledá vůči druhým dobré, tak jak může, a nehledá v tom svou zásluhu, ale raduje se z Kristova vítězství.

Proto smíme vítězit nad mnohým, co panuje v tomto omezeném světě. Nemusíme sloužit ničemu, co má sloužit nám. Nic v tomto světě, jakkoli užitečného, nemusíme a nemáme ctít jako hlavní cíl a smysl života. Nemusíme se strachovat ničeho, co jinak nahání hrůzu. Co dobrého máme, smíme s pokorou a radostí užívat ke cti Boží a užitku lidí, a to svobodně a pokojně.

Právo na nás má jenom náš Pán. Jeho panství je požehnáním, protože dává život, který není ohrožen zlem a nekončí smrtí. Ta ztratila, jako poslední nepřítel, svou konečnou moc. Stala se díky Kristovu vzkříšení průchodnou k životu v jeho království. Nic nás nemůže odloučit od Boží lásky.

Pane, jsme ti vděční za život, který nám dáváš. Prosíme, posiluj naši víru, naději a lásku, abychom mohli, směli a chtěli žít k tvé slávě a jiným k pravému užitku.

Amen